

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. július 15.
(OR. en)

10867/21

Intézményközi referenciaszám:
2021/0200(COD)

CLIMA 189
ENV 524
ENER 325
TRANS 475
AGRI 354
IND 199
ECOFIN 742
CODEC 1098

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. július 15.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 555 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 555 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 555 final

Brüsszel, 2021.7.14.
COM(2021) 555 final

2021/0200 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 555 final} - {SWD(2021) 553 final} - {SWD(2021) 611 final} -
{SWD(2021) 612 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az **európai zöld megállapodásról szóló közlemény**¹ egy új uniós növekedési stratégiát hirdetett, amelynek célja, hogy az EU-t egy modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, méltányos és virágzó társadalommá alakítsa át. A közlemény megerősíti a Bizottság azon törekvését, hogy fokozza éghajlat-politikai célkitűzéseit, és 2050-re Európa legyen az első klímasemleges kontinens. Célja továbbá a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Az európai zöld megállapodás szükségessége és értéke csak növekedett a Covid19-világjárvány által az uniós polgárok egészségére és gazdasági jólétére gyakorolt felettébb súlyos hatások fényében.

Az éghajlatváltozás kezelése sürgető kihívás. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) különjelentésének tudományos megállapításával összhangban 2050 körülre el kell érni a globális nulla nettó CO₂-kibocsátást, és az évszázad későbbi szakaszában minden más üvegházhatású gáz esetében a semlegességet. Ez a sürgető kihívás megköveteli az EU-tól, hogy 2050-re klímasemlegessé válva fokozza fellépését és bizonyítsa a globális vezető szerepét. Ezt a célkitűzést a „**Tiszta bolygót mindenkinek** – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című közlemény² határozza meg.

Egy átfogó hatásvizsgálat alapján „**Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása**” (2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai célterv) című, 2020. szeptemberi bizottsági közlemény³ javaslatot tett az uniós törekvés fokozására, és átfogó tervet nyújtott be az Európai Unió által 2030-ra kötelezően elérendő célérték felelős módon történő növelésére vonatkozóan, miszerint legalább 55 %-os nettó kibocsátáscsökkentést kellene elérni az 1990-es szinthez képest. A 2030-ra vonatkozó törekvés mostani fokozása segít biztosítani a döntéshozók és a befektetők irányában, hogy az elkövetkező években hozott döntések nem rögzítenek az EU 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzésével ellentétes kibocsátási szinteket. A 2030-ra vonatkozó cél összhangban van a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésével, amelynek értelmében a globális hőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy az 1,5 °C fokra korlátozódjon.

2020. decemberi ülésén az Európai Tanács jóváhagyta az új, 2030-ra kötelezően elérendő uniós célt⁴. Felkérte továbbá a Bizottságot, hogy „*mérje fel, miként tud valamennyi gazdasági ágazat a legjobban hozzájárulni a 2030-ra szóló célkitűzés megvalósításához, és terjessze elő a szükséges javaslatokat a tagállami szinten jelentkező környezeti, gazdasági és társadalmi hatások alapos vizsgálatával együtt, figyelembe véve a nemzeti energia- és klímaterveket, valamint felülvizsgálva a meglévő rugalmassági mechanizmusokat*”.

E célból a klímasemlegesség elérését célzó keretet megállapító rendelet (**európai klímarendelet**)⁵ jogilag kötelező erejűvé tette az EU 2050-re vonatkozó klímasemlegességi

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2018) 773 final.

³ COM(2020) 690 final.

⁴ Az Európai Tanács 2020. december 10–11-i következtetései (EUCO 22/20, CO EUR 17, CONCL 8).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

célkitűzését, és fokozta a 2030-ra vonatkozó törekvést, amelynek alapján az *Unión belül* a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátást) az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig.

Annak érdekében, hogy kövesse az európai klímarendeletben meghatározott irányvonalat és 2030-ra megvalósítsa az említett fokozott törekvést, a Bizottság felülvizsgálta a jelenleg hatályos éghajlat- és energiaügyi jogszabályokat, amelyek valószínűleg csak 40 %-kal csökkentik az üvegházhatásúgáz-kibocsátást 2030-ra, és 60 %-kal 2050-re.

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag, amint azt a Bizottság az éghajlat-politikai céltervben is bejelentette, az ambiciózus, új 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzés megvalósítására irányuló erőfeszítések legátfogóbb építőeleme, amelyekhez minden gazdasági ágazatnak és szakpolitikának hozzá kell járulnia.

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag részeként e javaslat célja a közös kötelezettségvállalási rendelet⁶ módosítása, annak érdekében, hogy az is hozzájáruljon a 2030-ra kitűzött, ambiciózusabb célok megvalósításához. 2020 decemberében az Európai Tanács felszólított arra, hogy az EU kollektívan és a lehető legköltséghatékonyabban valósítsa meg közösen a célt, megőrizve az EU versenyképességét, továbbá figyelembe véve a tagállamok eltérő kiindulási pontjait, sajátos nemzeti körülményeit és kibocsátáscsökkentési potenciálját. További útmutatást adott a 2030-ig tartó időszakot érintő, felülvizsgált éghajlat- és energiapolitikai keret legfontosabb elemeire vonatkozóan. Ahhoz, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55 %-os csökkentése megvalósulhasson az egész gazdaságban, a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatoknak fokozniuk kell erőfeszítéseiket. Az éghajlat-politikai céltervet alátámasztó hatásvizsgálat azt jelezte, hogy a teljes kibocsátáscsökkentésnek mintegy 10 százalékponttal kell növekednie a jelenlegi közös kötelezettségvállalási rendelet (2005-ös szinthez viszonyított) -30 %-os céljához képest. Az éghajlat-politikai céltervben a Bizottság már kifejtette, hogy szükség van a közös kötelezettségvállalási rendelet felülvizsgálatára, alkalmazási körének meghatározására és ambiciózusabb célkitűzésekre.

A közös kötelezettségvállalási rendelet jelenleg az uniós célkitűzés részét képező valamennyi üvegházhatásúgáz-kibocsátásra kiterjed, amelyekre sem az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS), sem a földhasználatról, földhasználat-megváltoztatásról és erdőgazdálkodásról (LULUCF) szóló rendelet nem terjed ki. Jelenleg a hatálya alá tartozik a közlekedésből (a légi közlekedés és a nem belföldi hajózás kivételével), az építőipari ágazatból, a mezőgazdaságból, valamint az ipari létesítményekből származó közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátás, továbbá az EU ETS hatálya alá nem tartozó gázok, a hulladékok, valamint az energia- és termékhasználatból származó, nem égetéshez kapcsolódó kibocsátások. Magában foglalja a CO₂-kibocsátást, valamint a CO₂-től eltérő egyéb kibocsátás jelentős részét. A közös kötelezettségvállalási rendeletet 2018-ban fogadták el annak érdekében, hogy 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 30 %-kal⁷ csökkenjen a kibocsátás, összhangban az EU-nak a gazdaság egészére kiterjedő, 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-os kibocsátáscsökkentési céljával. A közös kötelezettségvállalási rendelet kötelező éves üvegházhatásúgáz-kibocsátási célokat határoz meg azon tagállamok számára,

---

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 20.) a Párizsi Megállapásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentések meghatározásáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁷ 29 % az EU-27 esetében.

amelyek együttesen szolgálják e kibocsátáscsökkentés teljesítését. Ha a jogszabályok változatlanok maradnak, akkor a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatok 2030-ra együttesen 32 %-os kibocsátáscsökkentést érnének el a 2005-ös szinthez képest⁸. Annak ellenére, hogy ez meghaladná a fent említett -30 %-os hozzájárulást, nem lenne elegendő hozzájárulás az európai klímarendelethez vonatkozó megállapodásban lefektetett, az 1990-es szinthez képest legalább -55 %-os általános célkitűzés eléréséhez. Ezért e kezdeményezésnek az általános célja a közös kötelezettségvállalási rendelet oly módon történő felülvizsgálata, hogy az hozzájáruljon a 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvéshez, miszerint addigra az 1990-es szinthez képest költséghatékony és következetes módon legalább 55 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésre kerüljön sor, figyelembe véve az igazságos átmenet szükségességét, valamint azt, hogy minden ágazatnak hozzá kell járulnia az EU éghajlatvédelmi erőfeszítéseivel. A cél az, hogy fokozatos és kiegyensúlyozott úton haladjunk a 2050-ig elérendő klímasemlegesség felé.

Ez a javaslat aktualizálja a nemzeti célértékeket, összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra a teljes EU-ra kiterjedően 40 % csökkenés valósuljon meg a 2005-ös szinthez képest. A tagállamok a 2005-ös szinthez viszonyítva -10 % és -50 % közötti célértékekkel járulnak hozzá a 2030-ra elérendő teljes uniós csökkentéshez.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Az Unió – elsősorban a „Tiszta energia minden európainak” csomag⁹ révén – ambiciózus dekarbonizációs menetrendet követett, különösen egy erőteljes energiaunió kiépítése révén – amely magában foglalja a 2030-ra kitűzött energiahatékonysági és megújulóenergia-alkalmazási célokat is.

Az „Irány az 55 %!” éghajlatváltozási és energiügyi csomag átfogó lépést jelent az uniós jogszabályok a célból történő átalakításában, hogy azokat összhangba hozzák a fokozott uniós éghajlat-politikai fellépéssel. Az intézkedéscsomag minden kezdeményezése szorosan összefügg egymással.

Ez a jogalkotási javaslat kiegészíti az „Irány az 55 %!” kezdeményezésre irányuló többi javaslatot, amelyek célja az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések együttes, intézkedéscsomagként történő elérése. Az uniós szintű intézkedések és a tagállami intézkedések közötti kölcsönhatásnak egyre nagyobb a jelentősége és az intenzitása. Ezért ez a jogalkotási javaslat összhangban van az alábbiakkal:

- a) Európai klímarendelet;
- b) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről (ETS) szóló 2003/87/EK irányelv¹⁰ felülvizsgálata;
- c) A földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek az éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről szóló rendelet felülvizsgálata;

⁸ A 2020. évi uniós referenciatárgyelvény szerint, amely a hatásvizsgálat kiindulási alapjául szolgál (lásd a hatásvizsgálat 5.1. pontját).

⁹ COM(2016) 0860 final.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- d) A megújuló energiáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv¹¹ módosítása az ambiciózusabb új, 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzés megvalósítása érdekében;
- e) Az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv¹² módosítása az ambiciózusabb új, 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzés megvalósítása érdekében;

Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia¹³ című, 2021. februári bizottsági közleményben elfogadott új uniós alkalmazkodási stratégiával együttesen ez a kezdeményezés, valamint az „Irány az 55 %!” éghajlatváltozási és energiaügyi csomag lehetővé teszi, hogy Európa felnőjön az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívásokhoz.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomagba tartozó javaslatoknak összhangban kell lenniük az összes uniós szintű fellépéssel és szakpolitikával, és segíteniük kell az EU-t a 2030-ra kitűzött, ambiciózusabb kibocsátáscsökkentési cél elérésében, valamint a 2050-re kitűzött klímasemlegességi célkitűzés eléréséhez szükséges sikeres és igazságos átmenet megvalósításában, amint azt a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló közleményben kifejtette.

Ez a közös kötelezettségvállalási rendeletre irányuló kezdeményezés tehát összhangban van a tiszta és körkörös gazdaságra, valamint a fenntartható és intelligens mobilitásra vonatkozó uniós szakpolitikákkal, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiával, a szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv célkitűzésével, a hulladékokkal kapcsolatos jogszabályokkal, valamint a fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló rendelet (a továbbiakban: F-gázokról szóló rendelet) és az ózonréteget lebontó anyagokról szóló rendelet (a továbbiakban: ózonrendelet) felülvizsgálatával, továbbá az Unió nemzetközi szintéren képviselt álláspontjával és a zöld megállapodással kapcsolatos uniós diplomáciával.

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag az Európai Unió Helyreállítási Eszközzel (NextGenerationEU) és a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel együttesen segít megvalósítani a zöld és digitális kettős átállást, amelyre Európa törekszik. E szakpolitikáknak és az uniós pénzügyi támogatásnak a kombinációja elősegíti a Covid19-világjárvány okozta gazdasági válság leküzdését, és felgyorsítja a tiszta és fenntartható gazdaságra való átállást, összekapcsolva az éghajlat-politikai fellépést a gazdasági növekedéssel, miközben 2050-re eléri a klímasemlegességet. Összességében a 2021–2027 közötti uniós költségvetés (többéves pénzügyi keret) és az Európai Unió Helyreállítási Eszközzel szembe fordított kiadásokból az éghajlati szempontok érvényesítéséhez kapcsolódó kiadásokra vonatkozó 30 %-os célt. Ami konkrétan az Európai Unió Helyreállítási Eszköz keretében megvalósuló Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt illeti, minden nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervnek tartalmaznia kell legalább 37 % éghajlati beruházásokhoz kapcsolódó kiadást. A kohéziós politika az Igazságos Átmenet Alap 100 %-ával, a Kohéziós Alap legalább 37 %-ával, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alap

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

¹³ COM(2021) 82 final.

30 %-ával járul hozzá az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásokhoz. Ezek az alapok nagymértékben támogatják az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet¹⁴ (a továbbiakban: irányítási rendelet) alapján elfogadott nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott beruházásokat és reformokat, és segítenek enyhíteni az átmenet társadalmi-gazdasági költségeit.

Ezenkívül a szakpolitikák közötti összhang megerősítése érdekében, és amint azt **A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért** című közleményében¹⁵ bejelentette, a Bizottság javítja a minőségi jogalkotásra vonatkozó irányelveit annak biztosítása érdekében, hogy minden kezdeményezése megfeleljen a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek, így teljesítve az európai klímarendelemben meghatározott kötelezettségeket.

(2) JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 192. cikke. Az EUMSZ 191. cikke és 192. cikkének (1) bekezdése értelmében az Európai Uniónak többek között a következő célkitűzések eléréséhez kell hozzájárulnia: a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása; a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére, és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.

• Szubszidiaritás

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma, amelyet nem lehet csupán tagállami vagy helyi fellépéssel megoldani. Az éghajlatváltozás elleni fellépést európai szinten, és ahol csak lehet, globális szinten kell koordinálni. Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elve alapján indokolt az uniós szintű fellépés. Az Európai Unió az éghajlatváltozás kezelése érdekében 1992 óta dolgoz ki közös megoldásokat és ösztönző globális intézkedéseket. Az EU-szintű fellépés háttérrel biztosít a 2030-ra és hosszabb távra kitűzött kibocsátáscsökkentési célok költséghatékony teljesítéséhez, miközben biztosítja a méltányosság és a környezeti integritás szempontjainak érvényesülését. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg és fejt ki részletesen.

• Arányosság

Ez a javaslat az arányosság elvének is megfelel, mert nem lépi túl az Európai Uniónak a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljainak költséghatékony módon történő teljesítéséhez szükséges mértéket, miközben biztosítja a méltányosság és a környezeti integritás szempontjainak érvényesülését.

Az európai klímarendelet kimondta, hogy a gazdaság teljes egészére kiterjedően 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenteni az EU-n belüli üvegházhatásúgáz-

---

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

¹⁵ COM(2021) 219 final.

kibocsátást. A jelen javaslat ezen üvegházhatásúgáz-kibocsátás jelentős részét lefedi, és e cél elérése érdekében felülvizsgálja a közös kötelezettségvállalási rendeletet.

• A jogi aktus típusának megválasztása

E kezdeményezés fő célja a közös kötelezettségvállalási rendeletben meghatározott célok aktualizálása annak érdekében, hogy összhangba hozza azokat a 2030-ra vonatkozó fokozottabb éghajlatvédelmi törekvéssel, és ezért a javaslat célkitűzése legjobban egy rendelet útján valósítható meg, a jogilag kötelező erejű nemzeti kibocsátás-csökkentési célok meghatározására szolgáló korábbi jogalkotási aktusokat követve.

(3) AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata

A közös kötelezettségvállalási rendelet a korábbi keret, azaz a 406/2009/EK határozat (közös kötelezettségvállalási határozat)¹⁶ értékelését¹⁷ követően, 2018-ban lépett életbe. Összességében véve elmondható, hogy a 406/2009/EK határozat hatására a tagállamok aktívabban kezdtek törekedni az érintett ágazatokból származó kibocsátás csökkentésére irányuló új intézkedések kidolgozására és optimalizálására.

• Érdekeltelekkel folytatott konzultáció

A közös kötelezettségvállalási rendelet felülvizsgálata a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai célterv előkészítése során, illetve annak ismertetését követően érkezett visszajelzéseken alapul.

Pontosabban, e javaslat céljából a Bizottság 2020. október 29-én közzétett egy bevezető hatásvizsgálatot, amely felvázolja a felülvizsgálat kezdeti szempontjait és a szakpolitikai alternatívákat. A bevezető hatásvizsgálatra 2020. október 29. és 2020. november 26. között lehetett visszajelzést küldeni, amely időszak alatt 101 hozzászólás érkezett¹⁸.

Ezen túlmenően a bizonyítékok összegyűjtése és a fokozottabb átláthatóság érdekében a Bizottság 2020. november 13. és 2021. február 5. között nyilvános konzultációt szervezett. Ez a konzultáció az ETS-irányelvvel, a LULUCF-rendelettel, valamint a személygépkocsikra és kisteherautókra vonatkozó CO₂-előírásokról szóló rendelettel kapcsolatos konzultációkkal párhuzamosan indult. A nyilvános konzultációra 45 678 válasz érkezett, ebből 45 403 választ egy kampány keretében megkérdezett polgárok nyújtottak be. A fennmaradó 276 választ üzleti szövetségek, vállalkozások, magánszemélyek, közigazgatási szervek és szakszervezetek nyújtották be. A válaszadók nagy többsége egyetértett azzal, hogy a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatoknak további csökkentéseket kell elérniük, valamint hogy a tagállamoknak fokozniuk kell erőfeszítéseiket, és ambiciózusabb célokat kell kitűzniük. A válaszadók többsége támogatta, hogy abban az esetben, ha a

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

¹⁷ COM(2016) 483: A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 406/2009/EK határozat végrehajtásának annak 14. cikke szerinti értékeléséről.

¹⁸ A visszajelzések megtalálhatók az Európai Bizottság „Ossza meg velünk véleményét” elnevezésű internetes portálján, a „Nemzeti kibocsátáscsökkentési célok (közös kötelezettségvállalási rendelet) – felülvizsgálat a 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célterv alapján” alatt, amely elérhető az alábbi linken: [a bevezető hatásvizsgálatra vonatkozó visszajelzések](#)

kibocsátáskereskedelmi rendszer kiterjesztésre kerül az építőipari ágazatra és a közúti közlekedésre is, akkor a közös kötelezettségvállalási rendelet és a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya párhuzamos legyen. A nem kormányzati szervezetek és a polgárok nagy többsége ezt az alternatívát részesítette előnyben. A válaszadók kisebb, de jelentős része támogatta a közös kötelezettségvállalási rendelet ágazati hatókörének csökkentését. A magánszektorbeli válaszadóknak csak jóval korlátozottabb (különösen az energiaszektorban érdekelt) többsége támogatta ezt az alternatívát. A részletes összefoglaló és a nyilvános konzultáció eredményei a javaslat hatásvizsgálatának 2. mellékletében található.

2021. június 1-jén Frans Timmermans, a Bizottság ügyvezető alelnöke, és Nicolas Schmit biztos meghallgatást tartott a szociális partnerek számára, hogy megvitassák az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag gazdasági és társadalmi vetületeit. A szociális partnerek támogatták az 55 %-os kibocsátáscsökkentési célkitűzést, és kifejtették az intézkedéscsomagban foglalt különböző javaslatokkal kapcsolatos véleményüket.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

Az „Irány az 55 %!” szakpolitikai csomaghoz mellékelt egyéb javaslatokhoz és hatásvizsgálatokhoz hasonlóan ez a javaslat szintén felhasználja az uniós gazdaság teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátását lefedő, integrált modellező eszközök gyűjteményét. Ezeket az eszközöket olyan alapforgatókönyvek létrehozására használják, amelyek ellentmondásoktól mentes és a 2030-ra vonatkozó szigorúbb éghajlat-politikai célkitűzéssel összehangolt szakpolitikai csomagokat tartalmaznak, a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai céltervhez kidolgozott forgatókönyvekre építve. Ezek a forgatókönyvek a frissített 2020-as uniós referencia-forgatókönyvön¹⁹ alapulnak, amely az EU és a nemzeti energiarendszerek, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás alakulásának a jelenlegi szakpolitikai keret²⁰ szerinti előrejelzése, amely magában foglalja a Covid19-világjárvány hatásait is. Ezeket a forgatókönyveket a Bizottság az E3M laboratóriummal, az Athéni Nemzeti Műszaki Egyetemmel, az IIASA-val és az EuroCare-rel kötött szerződés keretében állította össze, a tagállami szakértőkkel referenciaforgatókönyv-szakértői csoporton keresztül történő együttműködésben. A modellezés részletes eredményei a jogi javaslatokkal együtt közzétételre kerülnek.

A jelen hatásvizsgálatban bemutatott forgatókönyvek elkészítéséhez használt fő modellezőcsomagot a múltban a Bizottság már sikeresen használta energia- és éghajlat-politikai értékeléseihez, különösen az éghajlat-politikai céltervre²¹ vonatkozó bizottsági javaslatokhoz a 2030-ra vonatkozó fokozott kibocsátáscsökkentési cél, a hosszú távú stratégia²², valamint a 2020-as és 2030-as uniós éghajlat- és energiapolitikai keret elemzésére.

Az energiaügyi, közlekedési és CO₂-kibocsátási előrejelzések modellezési keretének alapvető elemét két modell jelentette: i. árak által indukált piaci egyensúlyi rendszer²³ (PRIMES); valamint ii. PRIMES-TREMOVE (a közlekedésre vonatkozó PRIMES-modell). Az

¹⁹ Az energiaügyi, a közlekedés és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás terén 2050-ig megmutató tendenciák modellezésén alapuló előrejelzése, amely az EU-t, a tagállamokat és az uniós szakpolitikákat illető következetes feltevéseken, valamint a tagállamok sajátosságain alapszik; valamint a tagállami szakértőkkel folytatott konzultációra támaszkodva.

²⁰ A „jelenlegi szakpolitikai keret” magában foglalja a 2019 végén elfogadott uniós kezdeményezéseket, valamint a végleges nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott nemzeti célkitűzéseket, politikákat és intézkedéseket.

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020SC0176>

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

²³ További információk és e modellekkel kapcsolatos dokumentációk elérhetők a következő internetes oldalon: <https://e3modelling.com/modelling-tools/primes/>

üvegházhatású gázokra és a légszennyezésre vonatkozó információs és szimulációs (GAINS) modellt a CO₂-től eltérő üvegházhatású gázok kibocsátásának előrejelzéséhez, a globális bioszféra-kezelési (GLOBIOM-G4M) modelleket a földhasználatból, a földhasználat-változtatásból, valamint az erdőgazdálkodásból származó kibocsátások és elnyelések előrejelzéséhez, a globális több országra kiterjedő mezőgazdasági (CAPRI) modellt pedig a mezőgazdasági tevékenységek előrejelzéséhez használják.

Ezen túlmenően a javaslat az alábbiakra épít: i. az uniós nyomonkövetési, jelentési és ellenőrzési rendszerek végrehajtásából származó kibocsátási adatok és tapasztalatok; ii. a közös kötelezettségvállalási rendelethez 2016. évi javaslatot alátámasztó hatásvizsgálatban összegyűjtött bizonyítékok; iii. valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében a közúti közlekedésre és az építőipari ágazatra vonatkozóan készült korábbi tanulmányok.

A 2020-as referencia-forgatókönyv alapján kidolgozásra került egy sor szakpolitikai alapforgatókönyv. Ezeket úgy tervezték, hogy a nettó 55 %-os üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkenést képviseljék a különböző hatásvizsgálatokban feltárt szakpolitikai alternatívákkal összhangban lévő szakpolitikai csomagok révén. Ezeket a szakpolitikai alapforgatókönyveket kifejezetten az adott szakpolitikához készített változatok és további elemzések teszik teljessé, amelyeket az e javaslatot alátámasztó hatásvizsgálat és az „Irány az 55 %!” szakpolitikai csomag kapcsolódó hatásvizsgálatai ismertetnek.

• **Hatásvizsgálat**

Az „Irány az 55 %!” szakpolitikai csomag különböző kezdeményezéseihez készült hatásvizsgálatok integrált modellezési forgatókönyveken alapulnak, amelyek leírják a különböző szakpolitikai eszközök és a gazdasági szereplők közötti kölcsönhatást, a 2030-ra és 2050-re vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzések elérése során a komplementaritás, a koherencia és a hatékonyság biztosítása érdekében (lásd a fenti szakaszt).

Az e javaslat kapcsán elvégzett hatásvizsgálat kiegészíti a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai céltervet alátámasztó, 2020-ban végzett hatásvizsgálat elemzéseit. Ez képezte azon célkitűzések analitikai alapját, amelyek alapján 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább nettó 55 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, és 2050-re el kell érni a klímasemlegességet.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2021. április 19-én kedvező véleményt adott ki, amelyben javításra vonatkozó ajánlásokat tett. A Bizottság a hatásvizsgálatot ennek megfelelően módosította. A főbb változások a következő pontokat érintették:

- Jobb problémaleírás a jelenlegi közös kötelezettségvállalási rendelet hiányosságainak megfelelő azonosítása érdekében,
- Összhang az egyéb kapcsolódó kezdeményezésekkel, különösen a kibocsátáskereskedelmi rendszer és a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás felülvizsgálataival, valamint az európai klímarendelethez,
- Annak arányosságának bizonyítása, hogy az új kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatok továbbra is a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alatt maradnak,
- Az erőfeszítések jobb és egyértelműbb megosztása a tagállamok között,
- Pontosabb meghatározása annak, hogy kik és hogyan érintettek, az előnyben részesített alternatíva költségeinek és előnyeinek, valamint az érdekképviseleti csoportok részletes nézeteinek.

• Szakpolitikai alternatívák

A hatásvizsgálat három fő szakpolitikai alternatívát elemez:

1. A kibocsátáskereskedelmi rendszer kiterjesztése néhány, jelenleg a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatra (például az építőipari ágazatra és a közúti közlekedésre), miközben ezek az ágazatok továbbra is a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alatt maradnak;
2. Bizonyos ágazatok (azaz az építőipar és közúti közlekedés) beemelése a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, és a közös kötelezettségvállalási rendelet hatályának ennek megfelelő csökkentése;
3. Bizonyos ágazatok (minden fosszilis tüzelőanyag-égetéssel járó ágazat) beemelése a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, és a közös kötelezettségvállalási rendelet fokozatos kivezetése azáltal, hogy egyesítik az említett rendelet hatálya alá tartozó, mezőgazdaságból származó, nem energiával kapcsolatos kibocsátásokat a LULUCF-rendelet hatálya alá tartozó ágazatokkal (az úgynevezett földhasználati ágazatban), a fennmaradó ágazatokat pedig a releváns éghajlat-politikai eszközök és (ha szükséges) a specifikus új szabályozás hatálya alá vonják, amelyek lefednék a jelenleg a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó, de a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe nem tartozó ágazatot.

Az 1. és 2. alternatíva kapcsán a hatásvizsgálat a kibocsátás-csökkentési célok megfelelő mértékű emelésére is kitért, nevezetesen arra, hogy az emelésnek erőteljesnek vagy mérsékeltnek kell-e lennie, az erőfeszítések tagállamok közötti megosztására és a kollektív célhoz való tagállami hozzájárulásra, az éves elosztási folyamat kiindulópontjára, valamint az ETS és a LULUCF rugalmassági mechanizmusaira.

Eddig az EU ETS-irányelv, az ESR és a LULUCF-rendelet együttesen lefedték a gazdaság különböző ágazatainak üvegházhatásúgáz-kibocsátását, és ezek mindegyike meghatározta a lefedett ágazatoknak az általános célkitűzéshez való hozzájárulását. Sajátos kérdések merülnek fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás elleni küzdelem fontos eszközének számító szén-dioxid-árzás új ágazatokra történő kiterjesztésével kapcsolatosan.

A kibocsátás-kereskedelem kiterjesztése a közúti közlekedésre és építőipari ágazatra indokolta magának a közös kötelezettségvállalási rendelet hatályának mérlegelését, figyelembe véve a jogi aktus hatékonyságát, költséghatékonyságát és méltányosságát, valamint az éghajlat-politikai architektúra egészét. Hasonlóképpen, a LULUCF-rendelet hatályának oly módon történő módosítása, hogy az a földhasználatra vonatkozó jogi eszközzé alakuljon át, a közös kötelezettségvállalási rendelet hatályát is befolyásolhatja. A LULUCF-rendeletre vonatkozó javaslat azonban csak 2030 utánra irányoz elő nemzeti célokat a földhasználati ágazat számára, ezért nem érinti a közös kötelezettségvállalási rendeletre vonatkozó javaslatot, amelynek időbeli hatálya a 2030-ig tartó időszakra korlátozódik. Ezenkívül a hatásvizsgálat megvizsgált és értékelt a közös kötelezettségvállalási rendelet hatályával kapcsolatos különböző alternatívákat, különösen azt, hogy egy ágazat egyaránt a közös kötelezettségvállalási rendelet és a kibocsátás-kereskedelem hatálya alá tartozik-e, és/vagy egy földhasználatra vonatkozó jogi aktus befolyásolja-e a 2030-ig elérendő átfogó uniós célkitűzést.

A kibocsátáskereskedelem kiterjesztése olyan ágazatokra, mint az építőipar és a közúti közlekedés, a jelenlegi közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó kibocsátás mintegy felét lefedti. Csak úgy, mint a jelenlegi kibocsátáskereskedelmi rendszer, egy ilyen rendszer beépíti a szén-dioxid-árzást a gazdasági és pénzügyi döntésekbe, és ezen ágazatokban minden tagállamban a vállalkozások és a fogyasztók költséghatékony fellépésre

történő ösztönzésének fontos eszköze lesz. Ugyanakkor önmagában a szén-dioxid-árzás nem idézné elő hatékonyan a kívánt átalakulást az érintett ágazatokban. A 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai célterv arra a következtetésre jutott, hogy egyértelműen szükség van kiegészítő jellegű, célzott szakpolitikákra. Ezek képesek megoldást biztosítani a piaci hiányosságokra, megosztani az ösztönzőket, felgyorsítani a technológiai változásokat, és összehangolt módon fejleszteni a szükséges infrastruktúrát (például: épületfelújításhoz, villamosításhoz és a hidrogéntechnológia alkalmazásához az iparban).

Ezért korai lenne az épületekből és a közúti közlekedésből származó kibocsátások célzott csökkentését kizárólag a kibocsátáskereskedelemre hagyni. Ez a lehetőség megfelelő mérlegelést érdemel a közös kötelezettségvállalási rendelet jövőbeli felülvizsgálatában, a kibocsátáskereskedelem e két ágazat esetében való működéséből levont tanulságokra építve.

Előnyben részesített alternatíva: a közös kötelezettségvállalási rendelet célkitűzéseinek fokozása a költséghatékonysági előrejelzésekkel összhangban, hogy megvalósuljon a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai céltervben meghatározott, 2030-ig elérendő általános éghajlat-politikai törekvés. A kibocsátás-kereskedelem új ágazatokra – nevezetesen a közúti közlekedésre és az építőiparra – történő kiterjesztése, miközben ezek továbbra is a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alatt maradnak, úgy tekinthető, hogy hozzájárul a közös kötelezettségvállalási rendelet céljának eléréséhez, nem pedig helyettesíti azt.

A közös kötelezettségvállalási rendeletben meghatározott nemzeti célértékek növelése megköveteli eszközön belüli méltányosság és költséghatékonyság felülvizsgálatát. A méltányosságot illetően a vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy továbbra is helyénvaló az egy főre jutó GDP-n alapuló célmeghatározási megközelítés aktualizálása, miközben korlátozott mennyiségű célzott korrekciót alkalmaznak a költséghatékonysági aggályok kezelése érdekében. Összességében ez elősegíti az egy főre jutó kibocsátások konvergenciáját ezekben az ágazatokban az egész EU-ban.

A maximális költséghatékonyság biztosítása érdekében az összes meglévő rugalmassági mechanizmust várhatóan a fokozottabb célkitűzésekkel együtt fogják használni, ami tükröződik a közös kötelezettségvállalási rendelet 40 %-os uniós szintű célkitűzésében. A rugalmassági eszközöket mind mértéküket, mind pedig működésüket tekintve a Bizottság megfelelőnek tekinti az általános szakpolitika jobb költséghatékonyságának biztosítására.

A 2023–2030 közötti időszakra vonatkozóan új, kötelező (éves kibocsátási jogosultságban kifejezett) nemzeti határértékeket kell meghatározni, amelyek fokozatosan elvezetnek az egyes tagállamok 2030-as célkitűzéséhez. A 2023., 2024. és 2025. évi kibocsátási jogosultságokat a Bizottság a közös kötelezettségvállalási rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban felülvizsgált, 2005. és 2016–2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátási adatok alapján számítja ki. A nagyobb pontosság érdekében a 2026–2030 közötti időszakra vonatkozó éves kibocsátási juttatások kiszámítása az egyes tagállamok 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának átlagán fog alapulni, a nemzeti jegyzékadatoknak a Bizottság által 2025-ben végrehajtott, átfogó felülvizsgálatát követően.

Ezenkívül a Bizottság 2027-ben ismét végrehajtja a nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatát a közös kötelezettségvállalási rendeletnek való megfelelés céljából, amint azt az irányítási rendelet 38. cikke előírja. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg e két átfogó felülvizsgálat hatókörét a feladatok szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében.

Az európai klímarendelet előírja, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a 2030-ig elegendő kibocsátás-csökkentési erőfeszítés megvalósítására kerüljön sor, a nettó elnyelésnek a 2030-ra teljesítendő legalább 55 %-os üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célhoz való

hozzájárulását 225 Mt CO₂-egyenértékre kell korlátozni. Az európai klímarendelet e rendelkezése nem érinti az uniós jogszabályok felülvizsgálatát. A LULUCF-rendelet célkitűzéseinek javasolt fokozása, valamint a LULUCF-rendelet meglévő rugalmassági mechanizmusának felosztása, hogy az az ötéves megfelelési időszakok mindegyikében alkalmazható legyen, csökkenteni annak valószínűségét, hogy nem teljesülnek a klímarendelet követelményei. Ennek ellenére előnyös, ha lehetővé teszik a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágatok rugalmassági mechanizmusának alkalmazását a LULUCF-ágazatokban, és fordítva, a LULUCF területére vonatkozó korlátozott rugalmassági mechanizmus alkalmazását a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágatokban, annak érdekében, hogy a tagállamok hatékonyan eleget tehessenek egyéni kötelezettségeiknek.

A Bizottság kiegészítő tartalék formájában egy új mechanizmus létrehozását javasolja. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem kívánnak részt venni. Ez a tartalék csak akkor léphet életbe, ha a klímarendelet követelményei teljesültek, és célja a közös kötelezettségvállalási rendelet céljainak való nemzeti megfelelés oly módon, hogy átadnak bármely, a második megfelelési időszak végén még fel nem használt LULUCF-kreditet²⁴ a segítségre szoruló tagállamoknak. Ennek a tartaléknak a felhasználása azonban attól függ, hogy a LULUCF-ágazatokban túlteljesítik-e a célokat.

• Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

A jogalkotás minőségének javítása iránti elkötelezettségének megfelelően a Bizottság a javaslatot inkluzív módon, teljes átláthatóság és az érdekelttel folytatott folyamatos párbeszéd mellett készítette.

A közös kötelezettségvállalási rendelet tagállami szintű kibocsátáscsökkentési célokat határoz meg. A tagállamok feladata tehát eldönteni, hogy miként érik el ezeket a célokat (szubszidiaritás okokból). Ez a javaslat, bár felülvizsgálja az egyes tagállamok által 2030-ig elérendő célokat, nem ró adminisztratív többletterheket a nemzeti közigazgatási szervekre, amelyek e tekintetben a közös kötelezettségvállalási rendeletben elsődlegesen megcélzott szereplők.

• Alapvető jogok

A javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája²⁵ által elismert elveket. A javaslat különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 37. cikkében megfogalmazott, a fenntartható fejlődés elvével összhangban álló magas színvonalú környezetvédelemre irányuló célkitűzéshez járul hozzá.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A közös kötelezettségvállalási rendelet módosítására irányuló javaslat megfelelő végrehajtása kulcsfontosságú annak céljainak és az európai klímarendeletben meghatározott célkitűzések elérésének szempontjából. A közös kötelezettségvállalási rendelet céljainak fokozása további intézkedéseket igényel nemzeti szinten, a tagállamoknak pedig felül kell vizsgálniuk és szigorítaniuk kell éghajlat-politikai stratégiáikat. Ezért szükség van a kapacitásépítési

²⁴ Fel nem használt nettó elnyelés az, amelyet nem használnak fel a közös kötelezettségvállalási rendelet 7. cikke szerinti, jelenlegi LULUCF rugalmassági mechanizmus keretében, és nem használnak fel az újonnan létrehozott LULUCF biztonsági tartalékban.

²⁵ COM(2019) 640 final.

támogatási intézkedésekre, amelyeket öt éven keresztül (2023–2027) kell végrehajtani, lehetővé téve a tagállamok számára, hogy alkalmazkodjanak a szigorúbb kerethez. A támogatási intézkedések becsült összköltsége 1 750 000 EUR.

A javaslat felülvizsgálja a közös kötelezettségvállalási rendelet 7. cikkében meghatározott LULUCF rugalmassági mechanizmust is, és létrehoz egy új önkéntes tartalékot (a kiegészítő tartalékot), hogy segítse a tagállamokat egyéni céljaik elérésében, és lehetővé tegye számukra a 2026–2030 közötti időszakban keletkezett, fel nem használt nettó elnyelések felhasználását, azzal a feltétellel, hogy az 55 %-os uniós kibocsátáscsökkentési célt elérik 2030-ig, és hogy – az európai klímarendeletben előírtaknak megfelelően – a nettó elnyelés maximális hozzájárulása 225 Mt CO₂-egyenérték. Ezek a módosítások az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék kiigazítását teszik szükségessé, amelyeket külső vállalkozó támogatásával kell végrehajtani. Ennek becsült költsége 600 000 EUR.

A fent említett feladatok a bizottsági szolgálatok kapacitásának növelését is megkövetelik. Ehhez három új, AD besorolású álláshelyre lesz szükség, amelyek szintén támogatják az együtdöntési eljárást. A mellékelt pénzügyi kimutatás részletes információkat tartalmaz e javaslatnak az uniós költségvetésre gyakorolt hatásairól.

Az informatikai fejlesztést és beszerzési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

5. EGYÉB ELEMEK

• Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A tagállami kötelezettségekkel kapcsolatos átlátható és rendszeres adatszolgáltatás és a megbízható megfelelés-ellenőrzés alapvető szerepet játszik az EU hosszú távú kibocsátáscsökkentési vállalásainak teljesítésére irányuló erőfeszítések sikerében. A kezdeményezés fenntartja a közös kötelezettségvállalási rendelet megfelelési rendszerét, és továbbra is támaszkodik az irányítási rendeletben előírt szilárd nyomonkövetési, jelentési és ellenőrzési keretre. A Bizottság többek között a tagállamok által az irányítási rendelet alapján benyújtott és jelentett információkat veszi alapul az előrehaladás rendszeres értékeléséhez. Ezek magukban foglalnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, a szakpolitikákra, az intézkedésekre, az előrejelzésekre és az alkalmazkodásra vonatkozó információkat. A Bizottság ezeket az információkat a környezetvédelmi politikák végrehajtásának felülvizsgálatai és a környezetvédelmi cselekvési programok nyomon követése során is felhasználja. A tagállamoktól kapott információkat ki lehet egészíteni szisztematikus légköri megfigyelésekkel, helyszíni, valamint távérzékelési megfigyelések, például az uniós Föld-megfigyelési program (Kopernikusz) keretében végzett megfigyelések révén.

A javaslat hatékonysága a felülvizsgált 2030-ra vonatkozó célok elérése terén attól függ, hogy a tagállamok képesek-e terveiket és stratégiáikat oly módon igazítani, hogy azok az erőteljesebb választ adjanak az éghajlatváltozás által támasztott kihívásokra. Ezzel kapcsolatosan a Bizottság kapacitásépítő intézkedéseket fog bevezetni, hogy támogassa a tagállamokat azon erőfeszítéseikben, hogy a felülvizsgált célokat beépítsék nemzeti éghajlatpolitikai terveikbe és stratégiáikba, többek között a nemzeti energia- és klímatervekbe.

Ez a kezdeményezés fenntartja a hatályban lévő felülvizsgálati rendelkezéseket is, amelyek előírják a Bizottság számára, hogy a Párizsi Megállapodás 14. cikkében meghatározott minden globális értékelés után hat hónapon belül jelentést nyújtson be e rendelet végrehajtásáról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az első globális értékelésre 2023-ban, majd ezt követően ötévente kerül sor.

Végezetül a közös kötelezettségvállalási rendeletet, annak szabályozási eszközként való jelentőségét és hatályát felül kell vizsgálni a 2030 utáni éghajlati és energiapolitikai keret kidolgozása érdekében, figyelembe véve a különböző eszközök közötti kölcsönhatásokat, különösen a kibocsátáskereskedelem kiterjesztését új ágazatokra, valamint a mezőgazdasági földhasználati és erdészeti pillér szabályozását.

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

1. cikk

Ez a cikk tartalmazza a közös kötelezettségvállalási rendelet összes javasolt módosítását, nevezetesen:

- (1) **1. cikk a tárgyról:** a közös kötelezettségvállalási rendelet szerinti, uniós kibocsátás-csökkenési célra történő hivatkozás frissítése;
2. **2. cikk a hatályról:** a hatály meghatározásának kiigazítása, figyelembe véve a tengeri szállítás javasolt felvételét a 2003/87/EK irányelv I. mellékletébe;
3. **A 4. cikk (2) és (3) bekezdése a 2021–2030 közötti időszak éves kibocsátási szintjeiről:** azon keret frissítése, amely alapján a Bizottság meghatározza a tagállamok új éves kibocsátási szintjét a 2023–2030 közötti időszakra. Az új keret agában foglalja a nemzeti éves kibocsátási jogosultságok frissítését is, felhasználva az új adatokat, amelyek csak 2025-ben válnak elérhetővé. Tekintettel a Covid19-világjárvány gazdaságra gyakorolt középtávú hatásaival és a helyreállítás sebességével kapcsolatos bizonytalanságokra, a 2025-ös felülvizsgálat lehetővé teszi a 2026–2030 közötti éves kibocsátási jogosultságok kiigazítását annak biztosítása érdekében, hogy azok ne legyenek se túl engedékenyek, se túl szigorúak;
4. **A 6. cikk új (3a) bekezdése az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer rugalmassági mechanizmusáról:** határidő kitűzése Málta számára annak jelzésére, hogy szándékozik-e használni a kibocsátáskereskedelmi rendszer fokozott rugalmassági mechanizmusát. Ez az új határidő szükséges, tekintettel arra, hogy gazdasága sajátosságai miatt Málta a közös kötelezettségvállalási rendelet II. mellékletének módosítása révén fokozott rugalmassági mechanizmusban fog részesülni a kibocsátáskereskedelmi rendszerben;
5. **7. cikk a LULUCF-ágazatból származó elnyelés felhasználásáról:** a LULUCF rugalmassági mechanizmus felhasználásának két ötéves időszakra való felosztása, és minden időszakra a teljes összeg felének megfelelő felső határ megszabása; valamint a (2) bekezdés törlése, tekintettel arra, hogy a III. melléklet címének tervezett módosítását a közös kötelezettségvállalási rendelet e dokumentumban javasolt módosításával hajtják végre (lásd az alábbi 9. pontot);
6. **A szöveg egy új cikkel (11.a) bővül:** egy önkéntes kiegészítő tartalék létrehozása (a második megfelelési időszak végéig fel nem használt LULUCF-kreditek alkotják), amelyet a tagállamok a közös kötelezettségvállalási rendelet szerinti, 2030-ra vonatkozó célkitűzésük teljesítéséhez használhatnak, azzal a feltétellel, hogy az 55 %-os uniós szintű kibocsátáscsökkenési cél úgy valósul meg, hogy a nettó elnyelés hozzájárulása legfeljebb 225 Mt CO₂-egyenértékes, az európai klímarendelettel összhangban. Ez a további rugalmassági mechanizmus megkönnyíti azon tagállamok számára a megfelelést, amelyek nehezen tudnak megbirkózni a szigorúbb nemzeti célokkal mind a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó, mind a LULUCF-ágazatokban (csak az időszak végén);

7. **A tagállami üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentésekről szóló I. melléklet:** új, 2030-ra vonatkozó, a 2005-ös szinthez viszonyított tagállami üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célok beillesztése a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatok esetében;
8. **A kibocsátáskereskedelmi rendszer rugalmassági mechanizmusáról szóló II. melléklet:** Málta rugalmassági határértékének 2 %-tól 7 %-ra történő növelése;
9. **III. melléklet:** a címének módosítása a 7. cikk új szövegével összhangban.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

Tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁶,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²⁷,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján, 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás). A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.
- (2) Az Unió keretszabályozást vezetett be a 2030-ra kitűzött 40 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célérték elérése érdekében, amint azt az Európai Tanács 2014-ben, a Párizsi Megállapodás hatálybalépése előtt jóváhagyta. E célértéket végrehajtó jogszabályok közé tartozik többek között a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸ (amely létrehozta az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerét), az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ (amely előírja a tagállamok számára, hogy

²⁶ HL C , , o . .²⁷ HL C , , o . .²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő

egyensúlyba hozzák a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést), valamint az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ (amely nemzeti célértékeket határoz meg az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére az olyan ágazatokban, amelyek nem tartoznak sem a 2003/87/EK irányelv, sem pedig az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá).

- (3) Az európai zöld megállapodás³¹ olyan egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó csoportját ötvözi magában, amelyek célja az éghajlat-semlegesség 2050-ig történő elérése az Unióban, valamint meghatároz egy növekedési stratégiát, amely az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átállás eltérően érinti a nőket és a férfiakat, és különösen kihat egyes hátrányos helyzetű csoportokra, például az idősebbekre, a fogyatékkal élőkre és a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre. Ezért biztosítani kell, hogy az átállás igazságos és inkluzív legyen, és abból senki se maradjon ki.
- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet³² (a továbbiakban: európai klímarendelet) útján az Unió jogszabályba foglalta azt a célt, hogy 2050-re a gazdaság egésze klímasemleges legyen. Az említett rendelet megfogalmaz egy kötelező, Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó kötelezettségvállalást is, miszerint azt az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig.
- (5) Annak érdekében, hogy teljesítse ezeket a kötelezettségvállalásokat, valamint az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján elfogadott Párizsi Megállapodás³³ keretében tett vállalásait, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzés elérésének uniós szabályozási keretét ki kell igazítani.
- (6) Az (EU) 2018/842 rendelet egyrészt megállapítja a tagállamok azon minimális vállalásaival összefüggő kötelezettségeket, amelyek az Uniónak a 2021-től 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó azon jelenlegi célkitűzésének teljesítéséhez szükségesek, hogy az említett rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 30 %-kal csökkentse az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. A szóban forgó rendelet emellett szabályokat állapít meg az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására és a tagállamok által a minimális vállalásaik teljesítésében tett előrelépés értékelésére vonatkozóan.

---

beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

³¹ Bizottsági közlemény – Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final (2019. december 11.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

³³ A Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

- (7) Jóllehet a kibocsátáskereskedelem a közúti és tengeri közlekedésből, valamint az épületekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra is vonatkozni fog, az (EU) 2018/842 rendelet hatálya megmarad. Az (EU) 2018/842 rendelet ezért továbbra is alkalmazandó lesz a belföldi hajózásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, a nemzetközi hajózásból származó kibocsátásra viszont nem. Egy tagállam (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátását, amelyet figyelembe kell venni a megfelelőségi ellenőrzések során, továbbra is akkor kell meghatározni, amikor lezárult az üvegházhatású gázok tagállami jegyzékeinek az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁴ szerinti felülvizsgálata.
- (8) 2020. szeptember 17-i közleményében³⁵ a Bizottság jelezte, hogy a 2030-ra vonatkozó, magasabb általános célérték csak az összes ágazat hozzájárulásával érhető el.
- (9) Az Európai Tanács 2020. december 11-i következtetéseiben megemlítette, hogy a 2030-ra vonatkozó célértéket az Unió a lehető legköltséghatékonyabban együttesen tudja megvalósítani, és minden tagállam részt vesz ebben az erőfeszítésben, figyelembe véve a méltányosság és a szolidaritás szempontjait (úgy, hogy közben senki ne maradjon ki), valamint hogy az új 2030-ra vonatkozó célértéket úgy kell elérni, hogy az Unió megőrizze versenyképességét, és figyelembe vegyék a tagállamok eltérő kiindulási pontjait, sajátos nemzeti körülményeit és kibocsátáscsökkentési potenciálját – beleértve a szigeten található tagállamokét és a szigeteket is –, valamint a megtett erőfeszítéseket.
- (10) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 55 %-os csökkentésére vonatkozó cél elérése érdekében az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó ágazatoknak fokozatosan csökkenteniük kell kibocsátásukat, amíg 2030-ra el nem érik a 2005-ös szinthez viszonyított –40 %-ot.
- (11) Ennek érdekében minden tagállam esetében felül kell vizsgálni a 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célt. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célérték felülvizsgálatánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint amelyet az (EU) 2018/842 rendelet első elfogadásakor, amikor a nemzeti vállalásokat a tagállamok eltérő kapacitásainak és költséghatékonysági lehetőségeinek figyelembevételével határozták meg, az erőfeszítések méltányos és kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása érdekében. Az egyes tagállamok esetében a 2030-ig teljesítendő maximális üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentését ezért az adott tagállam e rendelet hatálya alá tartozó, 2005. évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátásából kiindulva kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva azon, 2005-ben már működő létesítmények üvegházhatásúgáz-kibocsátásának hitelesített adatait, amelyek csak 2005 után kerültek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá.
- (12) Következésképpen e rendelet elfogadásának évétől kezdődően új, kötelező (éves kibocsátási jogosultságban kifejezett) nemzeti határértékeket kell meghatározni, amelyek fokozatosan elvezetnek az egyes tagállamok 2030-as célkitűzéséhez, miközben hatályban kell tartani az azt megelőző évekre az (EU) 2020/2126 bizottsági

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

³⁵ COM(2020) 562 final.

végrehajtási határozatban³⁶ meghatározottak szerint megállapított az éves határértékeket.

- (13) A Covid19-világjárvány olyan mértékű hatással volt az uniós gazdaságra és annak kibocsátási szintjére, amelyet még nem lehet teljesen számszerűsíteni. Másrészt az Unió bevezeti eddigi legnagyobb ösztönző csomagját, amely szintén hatással lehet a kibocsátás szintjére. E bizonytalanságok miatt helyénvaló 2025-ben felülvizsgálni a kibocsátási adatokat, és szükség esetén ismételten kiigazítani az éves kibocsátási jogosultságokat.
- (14) Ezért helyénvaló 2025-ben aktualizálni a 2026–2030 közötti időszakra vonatkozó éves kibocsátási jogosultságokat. Ennek a nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatán kell alapulnia, amelyet a Bizottság végez annak érdekében, hogy meghatározza az egyes tagállamok 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának átlagát.
- (15) Az (EU) 2018/842 rendelet értelmében az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerében a kibocsátási egységek korlátozott törlése lehetséges annak érdekében, hogy egyes tagállamok megfeleljenek az (EU) 2018/842 rendeletnek. Tekintettel Málta sajátos gazdasági szerkezetére, az egy főre jutó bruttó hazai termék alapján e tagállam esetében megállapított nemzeti kibocsátáscsökkentési cél jelentősen meghaladja annak költséghatékony csökkentési potenciálját, ezért fokozni növelni Málta hozzájárását a szóban forgó rugalmassági mechanizmushoz, anélkül, hogy ez veszélyeztetné az Unió 2030-ra vonatkozó kibocsátás-csökkentési célkitűzését.
- (16) E rugalmassági mechanizmuson túlmenően korlátozott mennyiségben a földhasználatból, a földhasználat-megváltatásból és az erdőgazdálkodásból (LULUCF) származó nettó elnyelés és nettó kibocsátás is figyelembe vehető annak érdekében, hogy a tagállamok megfeleljenek az (EU) 2018/842 rendeletnek (a továbbiakban: a LULUCF rugalmassági mechanizmus). Annak biztosítása érdekében, hogy 2030-ig elegendő kibocsátáscsökkentési erőfeszítést hajtsanak végre, helyénvaló korlátozni a LULUCF rugalmassági mechanizmus használatát azáltal, hogy a Bizottság e rugalmassági mechanizmust két külön időszakra osztja szét, amelyek mindegyike esetében az (EU) 2018/842 rendelet III. mellékletében meghatározott teljes nettó elnyelés maximális összege felének megfelelő felső korlátot szab meg. A III. melléklet címét is helyénvaló összehangolni az (EU) 2018/841 rendeletnek a 2020. október 28-i (EU) 2021/268 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel³⁷ végrehajtott módosításával. Következésképpen már nincs szükség arra, hogy az (EU) 2018/842 rendelet olyan jogalapot biztosítson, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el III. melléklete címének módosítására. Az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését ezért törölni kell.
- (17) Tekintettel arra, hogy az (EU) 2018/841 rendelet 2026-tól bevezet egy megerősített megfelelési rendszert, helyénvaló megszüntetni azt az eljárást, hogy levonják az egyes tagállamok által a 2026–2030 közötti időszakban a földhasználati ágazatban – az

---

³⁶ A Bizottság (EU) 2020/2126 végrehajtási határozata (2020. december 16.) a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éves tagállami kibocsátási jogosultságoknak az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti megállapításáról (HL L 426., 2018.12.17., 58. o.).

³⁷ A Bizottság (EU) 2021/268 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. október 28.) az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a tagállamok által a 2021–2025 közötti időszakban alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszintek tekintetében történő módosításáról (HL L 60., 2021.2.22., 21. o.).

elnyelést meghaladóan – generált üvegházhatásúgáz-kibocsátást. A 9. cikk (2) bekezdését ezért ennek megfelelően módosítani kell.

- (18) Az (EU) 2018/841 rendelet szerinti ambiciózusabb célok kitűzése csökkenti a tagállamok azon képességét, hogy az (EU) 2018/842 rendelet alapján a megfeleléshez felhasználható nettó elnyelést hozzanak létre. Ezenkívül a LULUCF rugalmassági mechanizmus két külön időszakra történő felosztása tovább korlátozza a nettó elnyelés rendelkezésre állását az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés céljából. Ennek eredményeképpen egyes tagállamok kihívásokkal szembesülhetnek az (EU) 2018/842 rendelet szerinti célok teljesítése során, míg ugyanezen vagy más tagállamokban olyan nettó elnyelés keletkezhet, amelyet nem lehet az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés céljából felhasználni. Mindaddig, amíg az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikke szerint meghatározott uniós célkitűzések nem teljesülnek, különös tekintettel a nettó elnyelés hozzájárulásának felső korlátjára, egy további tartalék formájában indokolt létrehozni egy új önkéntes mechanizmust, amely segíti a csatlakozó tagállamokat kötelezettségeik teljesítésében.

- (19) Az (EU) 2018/842 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2018/842/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikkben a „30 %” helyébe „40 %” lép.
2. A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPPC) szerinti „energia”, „ipari eljárások és termékfelhasználás”, „mezőgazdaság” és „hulladék” forráskategóriákban keletkező üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra alkalmazandó, ahogyan azokat a (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet* meghatározza, de nem alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből (a „tengeri közlekedés” tevékenység kivételével) származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

3. A 4. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e rendelet 5., a 6. és a 7. cikkében meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és a 10. cikk (2) bekezdése szerinti kiigazításra is tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása:

a) 2021-ben és 2022-ben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját az e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 1. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi. A tagállamok lineáris pályáinak vagy a 2019-től 2020-ig terjedő időszak öttizenketted részénél vagy 2020-ban, a

kettő közül az adott tagállam számára kevesebb kibocsátási egységet eredményező időpontban kell indulniuk;

b) 2023-ban, 2024-ben és 2025-ben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját 2022-ben az érintett tagállamnak az adott évre vonatkozóan e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott éves kibocsátási jogosultsága jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi;

c) 2026–2030 években ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját 2024-ben az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján a tagállam által benyújtott 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátás átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben a (2) bekezdésében ismertetett lineáris pályáknak megfelelően (tonna CO₂-egyenértékben kifejezve) minden egyes tagállam esetében megállapítja a 2021–2030 évekre vonatkozóan az éves kibocsátási jogosultságokat.

A 2021. és 2022. évre vonatkozóan a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke értelmében benyújtott, a 2005. évre és 2016–2018 évekre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat, és feltünteti az egyes tagállamok 2005. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értékét, amelyet az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására használt.

A 2023., 2024. és 2025. évre vonatkozóan az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és a második albekezdés alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a második albekezdésben említett, a 2016., 2017. és 2018. évre vonatkozó nemzeti jegyzékek felülvizsgált értékei alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

A 2026–2030 évekre vonatkozóan az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és a második albekezdés alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján benyújtott, a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

4. A 6. cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Málta 2023. december 31-ig bejelenti a Bizottságnak, ha szándékában áll élni az (1) bekezdésben említett EU ETS kibocsátási egységekre vonatkozóan – a II. mellékletben a 2025-től 2030-ig tartó időszak minden éve tekintetében meghatározott százalék erejéig – igénybe vehető korlátozott törlési jogával a 9. cikk szerinti megfelelése érdekében”.

5. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A LULUCF-ből származó nettó elnyelés további felhasználása”

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Annyiban, amennyiben egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása egy adott évben meghaladja az éves kibocsátási jogosultságait, az e rendelet 5. cikkének (3) bekezdése alapján átvitt éves kibocsátási jogosultságokat is beleértve, az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá tartozó területelszámolási kategóriák együtteséhez tartozó nettó összelnyelések és nettó összkibocsátások adott évi összegének erejéig terjedő mennyiség figyelembe vehető a tagállamnak az e rendelet 9. cikke szerinti adott évi megfelelése céljából, ha:”

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 2021–2025 évek vonatkozásában az adott tagállam tekintetében figyelembe vett mennyiségek összege nem nagyobb a tagállam vonatkozásában az e rendelet III. mellékletében meghatározott nettó összelnyelések maximális mennyisége felénél;

aa) a 2026–2030 évek vonatkozásában az adott tagállam tekintetében figyelembe vett mennyiségek összege nem nagyobb a tagállam vonatkozásában az e rendelet III. mellékletében meghatározott nettó összelnyelések maximális mennyisége felénél;”.

iii. a (2) bekezdést el kell hagyni.

6. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében említett, a 2021-től 2025-ig tartó időszakban nagyobb volt, mint az említett rendelet 12. cikkének megfelelően meghatározott elnyelése, a központi tisztviselőnek az érintett évek esetében az adott tagállam éves kibocsátási jogosultságát az ily módon többletként jelentkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkentenie kell.”.

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11A.11a. cikk

További tartalék

(1) Ha 2030-ig az Unió az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet** 3. cikkének megfelelően az 1990-es szinthez viszonyítva legalább 55 %-kal csökkentette a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, figyelembe véve a nettó elnyelés hozzájárulásának maximális korlátját, egy további tartalékot kell létrehozni az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéken belül.

(2) Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy nem járulnak hozzá a kiegészítő tartalékhoz, és nem is kívánnak részesülni belőle, legkésőbb hat hónappal e rendelet hatálybalépését követően értesítik a Bizottságot erre vonatkozó döntésükről.

(3) A kiegészítő tartalék azokból a részt vevő tagállamok által 2026–2030 közötti időszakban létrehozott nettó elnyelésekből áll, amelyek meghaladják az (EU) 2018/841 rendelet szerinti célkitűzéseiket, a következők együttes levonása után:

- a) az (EU) 2018/841 rendelet 11–13b. cikke alapján alkalmazott minden rugalmassági mechanizmus;
- b) az e rendelet 7. cikke szerint a megfelelés érdekében figyelembe vett mennyiségek.

(4) Ha az (1) bekezdés értelmében további tartalékot hoznak létre, a részt vevő tagállam akkor részesülhet abból, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az adott tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása meghaladja a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban az éves kibocsátási jogosultságait;
- b) az adott tagállam kimerítette az 5. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti rugalmassági mechanizmusokat;
- c) az adott tagállam a lehető legnagyobb mértékben felhasználta a 7. cikk szerinti nettó összelnyelés lehetőségét, még akkor is, ha ez a mennyiség nem éri el a III. mellékletben megállapított szintet; valamint
- d) az adott tagállam nem hajtott végre nettó egységátadást más tagállamok részére az 5. cikk szerint.

(5) Ha egy tagállam teljesíti a (4) bekezdésben meghatározott feltételeket, legfeljebb a teljesítési hiánya mértékének erejéig terjedő további mennyiséget vehet igénybe a további tartalékból a 9. cikk szerinti megfeleléshez.

Amennyiben az e cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő összes tagállam részére ily módon juttatandó összes mennyiség meghaladja az e cikk (3) bekezdése szerint a további tartalékba helyezett mennyiséget, az említett tagállamok számára juttatandó egyes mennyiségeket arányosan csökkenteni kell.”

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

- 8. Az (EU) 2018/842 rendelet I. mellékletének helyébe e rendelet mellékletének szövege lép;
- 9. A II. mellékletben a Máltára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

	A 4. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott 2005-ös üvegházhatásúgáz-kibocsátások maximális százaléka
„Málta	7 %”

- 10. A III. melléklet címe helyébe a következő szöveg lép:

„AZ (EU) 2018/841 RENDELET HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLETI KATEGÓRIÁKBÓL SZÁRMAZÓ NETTÓ ÖSSZELNYELÉS, AMELYET A TAGÁLLAMOK E RENDELET 7. CIKKE (1) BEKEZDÉSE a) PONTJÁNAK MEGFELELŐEN A 2021 ÉS 2030 KÖZÖTTI IDŐSZAKBAN A MEGFELELÉS SZEMPONTJÁBÓL FIGYELEMBE VEHETNEK”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

Tartalom

1.	A JAVASLAT HÁTTERE	1
1.	A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI	26
1.1.	A javaslat/kezdeméyzés címe.....	26
1.2.	Az érintett szakpolitikai terület(ek).....	26
1.3.	A javaslat/kezdeméyzés a következőre irányul:.....	26
1.4.	Célkitűzés(ek)	26
1.4.1.	Általános célkitűzés(ek)	26
1.4.2.	Konkrét célkitűzés(ek)	26
1.4.3.	Várható eredmény(ek) és hatás(ok)	27
1.4.4.	Teljesítménymutatók.....	27
1.5.	A javaslat/kezdeméyzés indoklása	27
1.5.1.	Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeméyzés végrehajtásának részletes ütemtervével	27
1.5.2.	Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre... ..	27
1.5.3.	Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága	28
1.5.4.	A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák	28
1.5.5.	A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is	28
1.6.	A javaslat/kezdeméyzés időtartama és pénzügyi hatása	28
1.7.	Tervezett irányítási módszer(ek).....	29
2.	IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK	30
2.1.	A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések.....	30
2.2.	Irányítási és kontrollrendszer(ek).....	30
2.2.1.	Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása.....	30
2.2.2.	A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk.....	30
2.2.3.	A kontroll költség hatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)	30
2.3.	A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések.....	30

3.	A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA	31
3.1.	A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai	31
3.2.	A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása	32
3.2.1.	Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása	32
3.2.2.	Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet.....	35
3.2.3.	Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása	36
3.2.4.	A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség	38
3.2.5.	Harmadik felek részvétele a finanszírozásban	38
3.3.	A bevételre gyakorolt becsült hatás	39

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeméyzés címe

Javaslat Az Európai Parlamenti és a Tanács rendelete a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Éghajlat-politikai fellépés
3. fejezet: Természeti erőforrások és környezet
9. cím – Környezetvédelem és éghajlat-politikai fellépés

1.3. A javaslat/kezdeméyzés a következőre irányul:

- új intézkedés
- kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés³⁸
- jelenlegi intézkedés meghosszabbítása
- egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

A javaslat a 2030-ig tartó időszakra szóló éghajlat-politikai és energiaügyi („Irány az 55 %!” elnevezésű) intézkedéscsomag részét képezi, melynek célja az EU azon célkitűzésének teljesítése, hogy 2030-ra költséghatékony módon uniós szinten legalább 55 %-kal csökkentse az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest és ezáltal hozzájáruljon a globális felmelegedés korlátozásához. Ez a csomag teljesíti a Bizottságnak a klímarendelet 3. cikkében meghatározott, a releváns uniós jogszabályoknak a fent említett célérték elérésének lehetővé tétele érdekében történő felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

A javaslat felülvizsgálja és aktualizálja a 2030-ra a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban elérendő a kollektív és nemzeti kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket, és ennek megfelelően kiigazítja annak keretét és rugalmassági mechanizmusait.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

Hozzájárulás a 2030-ra vonatkozó legalább 55 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési és a 2050-re vonatkozó klímasemlegességi célkitűzés eléréséhez a tagállamoknak a javaslat értelmében fennálló kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik terén tett előrehaladásuk nyomán követésével és megfelelőségük ellenőrzésével, annak érdekében, hogy EU-szinten – méltányos és költséghatékony módon, valamint

³⁸ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

a környezeti integritás biztosítása mellett – 40 %-kal csökkenjen a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás a 2005-ös szinthez képest.

1.4.3. *Várható eredmény(ek) és hatás(ok)*

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményszerzés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A javaslat 2030-ig EU-szinten 40 %-os csökkenést fog eredményezni a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásban a 2005-ös szinthez képest.

A javaslat a közös kötelezettségvállalási rendelet keretében nemzeti célokat határoz meg, főként az egy főre jutó GDP alapján, annak érdekében, hogy biztosítsa a méltányosságot és a költséghatékonyságot az erőfeszítések elosztása terén, ugyanakkor rugalmassági mechanizmusai révén lehetővé teszi e célok költséghatékony elérését.

A javaslat címzettjei a tagállamok mint intézményi szereplők. A javasolt politikát nemzeti szinten kell végrehajtani, így az elsősorban a tagállamok nemzeti közigazgatási rendszerét érinti. A tagállamok által a szakpolitika végrehajtására választott nemzeti intézkedések jellege és hatálya határozza meg, hogy mely érdekelt felek érintettek.

1.4.4. *Teljesítménymutatók*

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

1. sz. mutató: Az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátások csökkenésének szintje.

2. sz. mutató: A kibocsátások csökkenésének szintje a tagállamokban.

1.5. **A javaslat/kezdeményszerzés indoklása**

1.5.1. *Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményszerzés végrehajtásának részletes ütemtervével*

A tagállamoknak 2030-ig kell teljesíteniük nemzeti kibocsátáscsökkentési célkitűzéseiket. Életbe kell léptetniük a javaslatban szereplő követelményeknek való megfeleléshez szükséges nemzeti szintű szakpolitikákat és intézkedéseket, valamint jogi és igazgatási rendelkezéseket.

A Bizottság kidolgozza a vonatkozó végrehajtási intézkedéseket, beleértve a 2023., 2024. és 2025. évre, valamint – a jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatát követően – a 2026–2030. évre vonatkozó új éves kibocsátási jogosultságok meghatározását is.

1.5.2. *Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.*

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma. Mivel a javasolt fellépés célja az egyes tagállamok önálló fellépésével nem érhető el megfelelően, az éghajlatváltozással szembeni fellépés európai, és lehetőség szerint világszintű összehangolására van szükség, tehát az uniós részvétel a szubszidiaritás elve alapján indokolt. A Párizsi Megállapodást az EU és a tagállamok közösen hajtják végre. A

közös fellépés lehetővé teszi az EU számára, hogy az ambiciózus környezetvédelmi célkitűzés megvalósítása során figyelembe vegye a méltányosság és a hatékonyság kérdését is. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg.

1.5.3. *Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

A közös kötelezettségvállalási keret megvalósítása és működtetése (először a 406/2009/EK határozat révén, amelyet az e javaslattal módosítandó közös kötelezettségvállalási rendelet követett) hatására a tagállamok aktívabban kezdtek törekedni az érintett ágazatokból származó kibocsátás csökkentésére irányuló új intézkedések kidolgozására és optimalizálására.

A végrehajtott meglévő nemzeti politikákkal és intézkedésekkel az üvegházhatású gázokra vonatkozó, összesített nemzeti előrejelzések szerint az EU-27 teljes kibocsátása 2030-ra 30 %-kal csökken. 2019-ben valamennyi tagállam elkészítette végleges integrált nemzeti energia- és klímatervét. A végleges nemzeti energia- és klímatervekben tervezett intézkedések, illetve megfogalmazott ambíciók megvalósításával az EU teljes üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkenése a becslések szerint 41 %, így el fogja érni a jelenlegi legalább 40 %-os kibocsátáscsökkentési célt.

A közös kötelezettségvállalási rendelet újbóli kiigazítása és felülvizsgálata tovább erősíti a tagállamok részvételét az éghajlatváltozás elleni küzdelem fokozására irányuló közös erőfeszítésekben.

1.5.4. *A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák*

A javaslat része az „Irány az 55 %!” javaslatcsomagnak, amely az éghajlat- és energiapolitika kereten belül több, egymást kölcsönösen erősítő kezdeményezést egyesít, amelyek lehetővé teszik az Unió számára, hogy 2030-ig legalább 55 %-kal csökkentse nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását az 1990-es szinthez képest, amint azt az európai klímarendelet előírja.

Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag, az Európai Unió Helyreállítási Eszköz (NextGenerationEU), valamint a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret segítenek megvalósítani a zöld és digitális kettős átállást, amelyre Európa törekszik. A kezdeményezés összhangban van a tiszta és körkörös gazdaságra, valamint a fenntartható és intelligens mobilitásra vonatkozó uniós szakpolitikákkal, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiával, a várható szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv célkitűzésével, az Unió nemzetközi szinten képviselt álláspontjával és a zöld megállapodással kapcsolatos uniós diplomáciával.

1.5.5. *A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is*

1.6. **A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása**

határozott időtartam

– időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

✓ **határozatlan időtartam**

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)³⁹

✓ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

✓ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

végrehajtó ügynökségen keresztül

Megosztott irányítás a tagállamokkal

Közvetett irányítás a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;

nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg);

az EBB és az Európai Beruházási Alap;

a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek;

közjogi szervek;

magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;

valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;

az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

A javaslat a közös kötelezettségvállalási rendeletben a tagállamokra vonatkozóan meghatározott nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket és a Bizottságra vonatkozó irányítási feladatokat veszi át. A Bizottságot ezután is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatja a tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követésében.

³⁹ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A megfelelés a részben a közös kötelezettségvállalási rendelet által, részben pedig az (EU) 2018/1999 rendelet (a továbbiakban: irányítási rendelet) és végrehajtási rendelkezései által meghatározott, meglévő átfogó nyomonkövetési, jelentéstételi és ellenőrzési keretre támaszkodik.

Annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelés értékelése pontos adatok alapján történjen, a Bizottság továbbra is ellenőrizni fogja a tagállamok által benyújtott ÜHG-kibocsátás-nyilvántartásokat. A benyújtott információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzését a jövőben is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség koordinálja.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása*

Nem alkalmazandó – A javaslat nem pénzügyi programot hajt végre, hanem hosszú távú szakpolitikát fogalmaz meg. Az irányítási módszer, a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a hibaarányokkal összefüggő kontrollstratégia nem alkalmazandó. E javaslat végrehajtásához szükség lesz az emberi erőforrások Bizottságon belüli átcsoportosítására. A megfelelő eljárások biztosítottak.

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

A tagállamok nem tesznek eleget vagy nem tesznek időben eleget az éves ÜHG-kibocsátásukra vonatkozó jelentéstételi kötelezettségüknek.

2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

A kezdeményezés nem teremt olyan jelentős új kontrollt/kockázatokat, amelyekre ne terjedne ki a meglévő belső ellenőrzési keretrendszer. A költségvetési rendelet alkalmazásán túl nincs tervbe véve egyéb konkrét intézkedés.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követése az ÜHG-kibocsátásokra vonatkozó éves tagállami jelentések minőségbiztosítását és minőség-ellenőrzését szolgáló meglévő és bevált rendszeren alapul. Ez biztosítja, hogy a bejelentett kibocsátási adatokkal kapcsolatos hiányosságok és szabálytalanságok kezelése és korrekciója még a megfelelés-ellenőrzés előtt időben megtörténjen.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keretfejezete	Költségvetési sor	Típus	Hozzájárulás			
	Szám	Diff./nem diff.[1]	EFTA-országoktól[2]	tagjelölt országoktól[3]	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
3	09 01 01 01	Nem diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM
3	09 02 03	Diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM
7	20 01 02 01	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 06 01	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 06 02	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 06 03	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek: Nem alkalmazható.

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keretfejezete			3	„természeti erőforrások és környezet”				
Főigazgatóság: Éghajlat-politikai			2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
Operatív előirányzatok								
09 02 03	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	1,750					1,750
	Kifizetési előirányzatok	(2)		0,700	1,050			1,750
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok								
09 01 01 01		(3)			0,467	0,042	0,092	0,601
Az Éghajlat-politikai Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 1 + 3	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 3		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Kifizetési előirányzatok	(5)		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN			(6)					
A többéves pénzügyi keret 3. FEJEZETÉHEZ tartozó					0,467	0,042	0,092	2,351

előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok		1,750					
	Kifizetési előirányzatok	= 5+ 6		0,700	1517	0,042	0,092	2,351

A többéves pénzügyi keretfejezete	7	„Igazgatási kiadások”
--	----------	------------------------------

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a [pénzügyi kimutatás mellékletébe](#) (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyre)

		2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Éghajlat-politikai							
Ÿ Humánerőforrás		0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Ÿ Egyéb igazgatási kiadások		0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
Éghajlatpolitikai Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

		2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	2,270	0,581	1,058	0,536	0,595	5,040
	Kifizetési előirányzatok	0,520	1,281	2,108	0,536	0,595	5,040

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

				2023	2024	2025	2026	2027	összesen								
Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket	költségvetési sor	KIMENETEK															
		Típus ⁴⁰	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség		
a közös kötelezettségvállalási rendelet konkrét célkitűzése⁴¹																	
– módosítások – uniós kibocsátási egység- forgalmi jegyzék		Szolgáltatási szerződések		0,000		0,000		0,075		0,000		0,000		0,075			
		Megszabott idő és eszközök (QTM), külsős, berendezések		0,000		0,000		0,350		0,000		0,050		0,400			
- bővítés – ügyfélszolgálat		Szolgáltatási szerződések		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000			
		Megszabott idő és eszközök (QTM), külsős, berendezések		0,000		0,000		0,042		0,042		0,042		0,126			
A közös kötelezettségvállalási rendelethez kapcsolódó konkrét célkitűzés részösszege					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601		
ÖSSZESEN					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601		

⁴⁰ A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (például: a finanszírozott diákcserek száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁴¹ Az 1.4.2. pontban leírtak szerint. „Konkrét célkitűzés(ek)...”.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE						
Humán erőforrás	0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Egyéb igazgatási kiadások	0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉN[1] kívül eső						
Humán erőforrás	-	-	-	-	-	-
Egyéb igazgatási jellegű kiadások	-	-	-	-	-	-
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó kiadások részösszege	-	-	-	-	-	-
ÖSSZESEN	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

A humán erőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

3.2.3.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2023	2024	2025	2026	2027
Y A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)					
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken)	3	3	3	3	3
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)					
01 01 01 01 (közvetett kutatás)					
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)					
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)					
Y Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben, FTE-ben)[1]					
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)					
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)					
XX 01 xx yy zz [2]	– a központban				
	– a küldöttségeknél				
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)					
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)					
ÖSSZESEN	3	3	3	3	3

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	<p>2 AD: A 2023–2030 közötti időszakra vonatkozó új éves kibocsátási jogosultságok kiszámítása és a megfelelő bizottsági végrehajtási jogi aktus.</p> <p>A jegyzék 2025. és 2027. évi átfogó felülvizsgálata (szerződéskezelés és kapcsolódó végrehajtási jogi aktusok).</p> <p>Üzleti elemzés az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék új elemeinek informatikai adaptációjához és azt követő működéséhez. Üzleti hírszerzési és jelentéstételi kötelezettségek. Ügyfélkapcsolat-kezelés, valamint az új ügyfélszolgálati erőforrások koordinációja.</p> <p>1 AD: A tagállamok kapacitásépítése a kibocsátáscsökkentési stratégiák kidolgozásához. A tagállamok támogatása az irányítási rendelet szerinti nemzeti energia- és klímatevők aktualizálásában, hogy fokozzák nemzeti éghajlatvédelmi politikájukat és intézkedéseiket annak érdekében, hogy elindítsák a 2030-ig szükséges kibocsátáscsökkentést.</p>
Külső munkatársak	-

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés

- ✓ teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

a kiadás a LIFE program rendelkezésre álló keretéből lesz elkülönítve

- a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.

- a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés

- ✓ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- előírányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	2023	2024	2025	2026	2027	Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervezet						
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN						

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ✓ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
  - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
  - a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
  - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁴²						
		Év 2023	Év 2024	Év 2025	Év 2026	Év 2027		Összesen
..... jogcímcsoport								

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

⁴² A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.